

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	sat	misna nakana
NEDJELJA, 8. siječnja KRŠTENJE GOSPODINOVO <i>Severin, Bogoljub</i>	8.00	† Ante, Miroslava i Olga
	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	† Kata Škegro; † Duško
	18.30	† Jelka Štulić; † Antun, Josip i Julia Kamešćić;
PONEDJELJAK, 9. siječnja <i>sv. Andrija Corsini, karmelićanin, biskup</i>	18.30	† Slavica Mesarić i pok. iz ob.; Na nakanu
UTORAK, 10. siječnja <i>Grgur, Dobroslav</i>		† Mirko Sinovec; † Ana i Alojzije Đerek; † Franjo Capek i ob. Drempećić; Na nakanu; † Jozo Turalija; † Mladen Šnidaršić; † Milena Tabak; † Karlo i Ana Bobanović; † Jelena i Vjekoslav Burić; † Antonio Offredi; † Ankica Svržnjak; † Đurđica Knapić; † Milica-Marija Mandić; Na nakanu za zdravlje i posao; † Božo Crnogorac; † Berislav Brajan;
	18.30	
SRIJEDA, 11. siječnja <i>Časlav, Neven</i>	18.30	† Mara Jurković; † Marija Zrinjski
ČETVRTAK, 12. siječnja <i>Ernest, Tatjana</i>	18.30	† Željko Lazić; † Mladen Mesarić i pok. iz ob.
PETAK, 13. siječnja <i>sv. Hilarije, biskup Poitiersa, crkveni naučitelj</i>	18.30	† Matko Tokić; Na nakanu; † Dubravka Kahrović;
SUBOTA, 14. siječnja <i>Srećko, Rajko</i>	18.30	† Metodi Ivanov; Na nakanu za Rutu Anu
NEDJELJA, 15. siječnja DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU <i>Anastazija, Stošija, Pavao</i>	8.00	† iz ob. Tikvicki; Za zdravlje Filipa Vukovića
	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	† iz ob. Šarić; † Kata Šporčić; † Josipa Benčić i † Nikola Kasumović
	18.30	† Karlo Maurman;

Izdaje: **ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB**
tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr; e-mail: zupa@malaterezija.hr
Odgovorni urednik: vlč. **MARIO PAVIĆ**, župnik
Uredništvo: dr. sc. **Martina Kolar Billege** i **Gordana Jerkić**, prof.
Suradnici: **Damir Banić** i **Ivan Huzjak**
Za potrebe crkve (župe), IBAN: **HR2023400091110129755**
Radno vrijeme župnog ureda: Od utorka do petka, od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati

TRNJANSKA RUŽA

Glasillo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb

1009. God XXV. 8. siječnja 2023.

Put pravednosti i poniznosti Gospodnje

Osim što je bio vrlo važan, ovaj događaj je bio i prilično zbunjujući. Mnogi su se, doista, pitali zašto je se Isus, ako je Bog i Božji Sin, podložio Ivanovu krštenju? Je li i njemu trebalo krštenje pokorom? Je li možda time htio pokazati da je manji od Ivana? Isto tako, osim razumijevanja odnosa između Ivana i Isusa, Preteče i Mesije, trebalo je razumjeti odnos i između Ivanova krštenja i onog kršćanskog. Mnogi su se pitali postoje li uopće razlike između Ivanova krštenja kojem se Gospodin podložio i onoga koje je sam ustanovio. Vrlo sintetiziran, ali isto tako i jasan odgovor dao nam je sveti Jeronim u svom tumačenju ovog evanđeoskog teksta: „Spasitelj je iz tri razloga primio Ivanovo krštenje: prvo – jer se rodio čovjekom – da ispuni svaku zakonsku odredbu i poniznost; drugo: da svojim krštenjem potvrdi Ivanovo krštenje; i treće: da – posvećujući jordanu vodu – silaskom golubice naznači dolazak Duha Svetoga u vjerničkoj kupelji.“

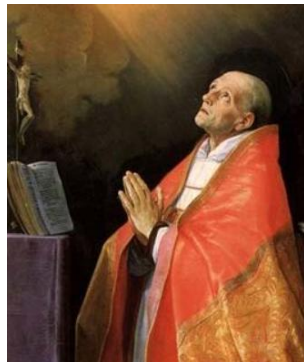
Tako nam je sveti Jeronim sažeo uvjerenja i stav prve Crkve prema krštenju Gospodinovu u jednoj rečenici, pokazujući da se radi o događaju koji Gospodin svjesno čini kako bi onima koji vjeruju pokazao put spasenja koji se ima sastojati od poniznosti, obraćenja i silaska u vode krsne kupelji. Isus kako čovjek nije bježao od svoje odgovornosti, nego se svjesno podložio svim zahtjevima ljudske pravednosti, te tako potvrdio da je Ivan Krstitelj zakonito pripremao put Mesiji, to jest da mu je čak sam preteča. Nadalje, da ne bi bilo onih koji si umišljaju da mogu bez valjanog i zakonitog ljudskog podlaganja Božjoj pravednosti doći do spasenja, Isus je naznačio ovaj jednostavni put poniznosti koji prolazi kroz Crkvu, o čemu će sveti Dalmatinac nadodati tumačeći koju je to pravednost Gospodin ispunio, te koje to značenje ima za nas: „Isus nije dodao zakonsku ili naravnu da oboje shvatimo. Isto tako, ako je Bog krštenje primio od čovjeka, neka čovjek ne drži nedostojnim da ga primi od roba kao što je i sam.“ Stoga ovaj blagdan i nas danas poziva na duhovni put koji nam je Gospodin naznačio kao put pravednosti i poniznosti, a sam ga je utro poniznošću i posvetio sakramentom krštenja koji nam Crkva daje. U tom duhu smo i sami pozvani podložiti se u poniznosti svakoj pravednosti Božjoj, te da ne budemo oholi i umišljeni u ljudska uvjerenja kao da bi se do spasenja moglo doći nekim privatnim putem ili sredstvom, umjesto ovog naznačenog kojem se i Gospodin podložio. Dok prigrabimo glave i koljena pred onima koje je Bog ovlastio da vrše djelo obraćenja u narodu, ostajemo trajno združeni sa Slugom Božjim koji je poradi nas i našega spasenja činom poniznosti posvetio vode našega krštenja po kojima nas je, milosnim djelom Duha Svetoga, učinio ljubljenom djecom Božjom.

Sveti Andrija Corsini

Današnji svetac pripadao je redu karmelićana. Bio je papinski legat i poznati čudotvorac. Rodio se u Firenci 30. studenoga 1302. u bogatoj i moćnoj obitelji Corsini. U mladosti je bio prilično neobuzdan, ali se na poticaj majke obratio i postao redovnik karmelićanin. U svom je redu obavljao mnoge službe i dužnosti. Za svećenika je zaređen 1328. i odmah je počeo propovijedati, prije nego je poslan na studij u Pariz i Avignon te se poslije vratio u rodni grad. U Firenci je postao je priorom karmelićanskog samostana. Tamo je postao poznat kao „apostol Firenze“. Zvali su ga prorokom i čudotvorcem. Godine 1349. postaje biskupom grada Fiesole. Kao biskup vodio je pokornički život i brinuo se za siromašne. Nosio je pokorničko odijelo ispod biskupskoga ruha, i spavao na svežnju vinove loze. Dvanaest godina bio je biskupom toga grada. Papa Urban V. poslao ga je u Bolognu da tamo riješi neki sukob između plemića i pučana, i Andrija je taj zadatak uspješno izvršio.

Umro je u sjedištu svoje biskupije 6. siječnja 1373. Kažu da mu se za Božić prije smrti ukazala sama Bogorodica, predviđajući njegovu smrt na Bogojavljenje. Tako je i bilo. Nakon njegove smrti toliko se čudesa događalo na njegov zagovor, da je tadašnji papa odmah otvorio njegovu kauzu za proglašenje svetim. Blaženim ga je proglasio papa Eugen IV, a svetim papa Urban VIII. 22. travnja 1629. Godine 1675. članovi njegove obitelji dali su izgraditi kapelu u karmelićanskoj crkvi Santa Maria del Carmine u Firenci, i u nju prenijeti njegove neraspadnute zemne ostatke. Papa Klement XII., njegov rođak, dao je sagrađiti njemu posvećenu kapelu u Lateranskoj bazilici. Godine 1702./1703. njegov kip podignut je i na kolonadama koje okružuju vatikanski Trg svetog Petra.

hkm.hr/svetac-dana/sveti-andrija-corsini-2/

Sveti Hilarije iz Poitiersa

Drevni izvori govore da se rodio u Poitiersu, vjerojatno oko 310. godine, u bogatoj obitelji, te je primio solidno obrazovanje, što se dobro vidi i u njegovim spisima. Čini se da nije odrastao u kršćanskom okruženju, budući da on sam govori o putu potrage za istinom, koji ga je postupno doveo do priznanja Boga stvoritelja i utjelovljena Boga, koji je umro da bi nama dao život vječni. Kršten oko 345. godine, izabran je za biskupa svoga rodnoga grada oko 353.-354.

356. godine Hilarije je kao biskup sudjelovao na sinodi u Béziersu, u južnoj Francuskoj. On sam naziva tu sinodu „sinodom lažnih apostola“, budući da su skupom dominirali biskupi skloni arijevcima, koji su negirali božanstvo Isusa Krista. Ovi „lažni apostoli“ tražili su od cara Kostanca da osudi na progonstvo biskupa Poitiersa. Tako je Hilarije u ljeto 356. bio prisiljen napustiti Galiju. Prognan u Frigiju, u današnjoj Turskoj, Hilarije se susreo s okruženjem kojim je u vjerskom smislu u potpunosti dominiralo arijanstvo. (...) S tim ciljem započeo je pisati svoje najvažnije i najpoznatije dogmatsko djelo: De Trinitate (O Trojstvu). U njemu Hilarije izlaže svoj osobni put prema poznavanju Boga i nastoji pokazati da Sveto pismo jasno potvrđuje božanstvo Sina i njegovu jednakost s Ocem, ne samo u Novom zavjetu, nego i na mnogim stranicama Staroga zavjeta, u kojem se već pojavljuje otajstvo Krista. Nasuprot arijevcima, on je ustrajao na ispravnosti imena Oca i Sina, te razvija svoju trojstvenu teologiju počevši od krsnoga obrasca što nam ga je darovao sam Gospodin: „U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.“ Otac i Sin iste su naravi. Premda neki odlomci Novoga zavjeta mogu navesti na misao da bi Sin bio podložan Ocu, Hilarije donosi jasna pravila za izbjegavanje tumačenja koja bi mogla odvesti na krivi put: neki tekstovi Pisma govore o Isusu kao Bogu, dok drugi naglašavaju njegovo čovječstvo. Neki ga prikazuju u njegovoj predegzistenciji kod Oca; drugi ga motre u stanju poniženja (kenoza), u njegovom sniženju sve do smrti; drugi ga, konačno, promatraju u

slavi uskrsnuća. U djelu De Trinitate Hilarije piše: Isus „je zapovijedio krštenje u ime Oca i Sina i Duha Svetoga (usp. Mt 28,19), to jest ispovijedajući Stvorca, Jedinorođenoga i Dar. Samo je jedan Stvoritelj svega, jer je samo jedan Bog Otac iz kojega sve izlazi. I samo je jedan Gospodin naš Isus Krist, po kojemu je sve stvoreno (1Kor 8,6). I samo je jedan Duh (Ef 4,4), dar u svima... Nigdje se neće moći dokazati da nedostaje ova velika punina u kojoj se u Ocu, u Sinu i u Duhu Svetome stječu uzvišenost u Vječnome, objava u Slici, radost u Daru“ (De Trinitate 2,1). Bog Otac, budući da je sama ljubav, sposoban je u punini predati svoje božanstvo Sinu. Osobito mi je lijepa ova Hilarijeva misao: „Bog ne zna biti ništa drugo doli ljubav, ne zna biti drugo doli Otac. A tko ljubi, nije zavidan; i tko je Otac, to je u potpunosti. To ime ne dozvoljava kompromise, kao da bi Bog bio otac sam pod nekim vidom, a pod drugim ne“ (ivi 9,61). Stoga je Sin u potpunosti Bog bez ikakva nedostatka ili umanjivanja: „Onaj koji dolazi od savršenoga savršen je, jer tko onaj koji sve ima dao mu je sve“ (ivi 2,8). Samo u Kristu, u Sinu Božjem i Sinu čovječjemu, spasenje nalazi čovječanstvo. Uzimajući ljudsku narav, On je sebi pridružio svakoga čovjeka, „postao je tijelo sviju nas“ (Tractatus in Psalmos 54,9); „uzeo je na sebe narav svakoga tijela, te je po njemu za nas postao istinski trs i u sebi ima korijen svake loze“ (ivi 51,16). Upravo je stoga put prema Kristu otvoren svima – jer on je sve privukao u svome čovječstvu – iako je uvijek potrebno i osobno obraćenje: „Po odnosu s njegovim tijelom, pristup Kristu otvoren je svima, čim sa sebe svuku staroga čovjeka (usp. Ef 4,22) i pribiju ga na križ (usp. Kol 2,14); čim napuste prijašnja djela te se obrate, da budu s njime suukopani u krštenju te zadobiju život (usp. Kol 1,12; Rim 6,4)“ (ivi 91,9).

Iz Kateheze pape Benedikta XVI. na općoj audijenciji u srijedu, 10. listopada 2007.

Župni oglasi

1. Svete mise možete upisati do lipnja 2023. godine;
2. Na izlazu iz crkve možete si uzeti blagoslovljenu vodu i sol. Sav prilog ide za solarnu elektranu na pastoralnom centru;
3. Zahvaljujemo svima koji su nas lijepo primili prigodom blagoslova obitelji. Hvala na zajedništvu molitvi i na svakom vašem daru prilikom blagoslova obitelji od kojega se održava župa (daju se nagrade suradnicima, plaćaju režijski troškovi, održava se naš pastoralni centar, odvija pastoral u našoj župi te se plaćaju obveze prema Nadbiskupskom duhovnom stolu). Sve koji su bili na popisu za blagoslov obitelji smo pohodili. Ako smo koga slučajno preskočili ili zbog zdravstvenoga stanje nisu bili u mogućnosti primiti blagoslov, **naknadni blagoslov** je po dogovoru, a možete se prijaviti nakon sv. misa u župni ured ili putem maila župe.
4. Naši radovi na solarnoj elektrani su pri samome kraju. Zahvaljujemo svima koji su nam pomogli. Do sada je prikupljeno 60 200,00 kn. Cjeloviti trošak projekta iznosi 197.000,00 kn. Svoje priloge možete uplatiti na žiro račun župe: IBAN: **HR2023400091110129755** ili osobno donijeti u Župni ured;
5. Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati;
6. Euharistijsko klanjanje (u tišini) bit će u četvrtak, 12. siječnja, nakon večernje sv. mise;
7. Uzmite ponuđeni tisak: GLAS KONCILA, MALI KONCIL, KANA, RADOSNA VIJEST, JEDNOLISNI ŽUPNI KALENDAR ZA 2023. i naš župni listić „Trnjanska ruža“.